

Φύλλο περιλήψεων (βιβλιογραφικές αναγραφές)

Οι λέξεις- κλειδιά είναι ελεύθεροι όροι. Αυτό το φύλλο περιλήψεων μπορεί να αναπαραχθεί χωρίς περιορισμούς

Μητούλα, Ρ., Οικονόμου, Α.

Η Προστασία της Φυσιογνωμίας των Παράκτιων Πόλεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν. – Δεκ. 2003, τ. 23, τευχ. 1-2, σ. 9-18, 32 βιβλ. αναφ.

Η τοποθέτηση των παράκτιων πόλεων σε συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας τους. Δεδομένου ότι το οικονομικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και ιστορικό τους παρελθόν έχει συνδεθεί με την παράκτια θέση τους, σειρά οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων, μνημείων, εθίμων και παραδόσεων, αποτελούν φυσική προέκταση του παραθαλάσσιου χαρακτήρα τους. Όπως είναι φυσικό οποιαδήποτε δράση και παρέμβαση επιτελείται με στόχο τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επηρεάζει αντίστοιχα τη ζωή και την εικόνα του δομημένου σ' αυτές τις ζώνες περιβάλλοντος, συνεπώς και των επιμέρους πόλεων που υφίστανται σε αυτές.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Περιβάλλον, Παράκτιες Περιοχές, Προστασία Φυσιογνωμίας Πόλεων, Ευρωπαϊκή Ένωση, Προστασία Περιβάλλοντος.

Πετράκος, Γ. (Παν. Θεσσαλίας, Πολ. Σχ., Τμ. Μηχ. Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Βόλος), **Ψυχάρης, Γ.** (Παν. Θεσσαλίας, Πολ. Σχ., Τμ. Μηχ. Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Βόλος)

Οι Περιφερειακές Ανισότητες στην Ελλάδα: μια Εναλλακτική Μέθοδος Υπολογισμού

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν. – Δεκ. 2003, τ. 23, τευχ. 1-2, σ. 19-33, πίν., διαγρ., χαρτ., 14 βιβλ. αναφ.

Σκοπός αυτού του άρθρου είναι να καταγράψει όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά το ύψος και την εξέλιξη των περιφερειακών ανισοτήτων στη χώρα μας. Στην αρχή παρουσιάζονται τα βασικά σημεία της μέχρι τώρα συζήτησης στην επιστημονική βιβλιογραφία και αναδεικνύονται τα κοινά σημεία, οι διαφορές, αλλά και τα θέματα, τα οποία δεν έχουν ακόμη διερευνηθεί. Στη συνέχεια αναλύονται και παρουσιάζονται τα στατιστικά στοιχεία με τα οποία αξιολογούνται το ύψος και η εξέλιξη των ανισοτήτων. Διαπιστώνεται ότι η αποκλειστική χρήση του κατά κεφαλή Α.Ε.Π. για την αξιολόγηση του ύψους των περιφερειακών ανισοτήτων οδηγεί σε εσφαλμένα αποτελέσματα και προτείνεται η χρήση ενός σύνθετου δείκτη ευημερίας και ανάπτυξης, ο οποίος λαμβάνει υπόψη του και άλλες οικονομικές, κοινωνικές, δημογραφικές, γεωγραφικές και ποιοτικές μεταβλητές. Τα αποτελέσματα της εκτίμησης με το νέο δείκτη δείχνουν ότι οι περιφερειακές ανισότητες τα τελευταία είκοσι χρόνια είναι αφενός υψηλές και αφετέρου διαχρονικά σταθερές, παρά την άσκηση σημαντικών περιφερειακών πολιτικών.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Περιφερειακές Ανισότητες, Περιφερειακή Σύγκλιση, Δείκτες Περιφερειακής Ανάλυσης, Περιφερειακό Πρόβλημα.

Στεφάνου, Ι. (Ε.Μ.Π., Τμ. Αρχιτεκτόνων, Ζωγράφου-Αθηνά), Στεφάνου, Ι.

Χαρακτηρισμός και Ποιοτική Αξιολόγηση της Εικόνας- Εντύπωσης ενός Τόπου ως Ποιοτικού Αντικειμένου

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν. – Δεκ. 2003, τ. 23, τευχ. 1-2, σ. 35-50, εικ., 23 βιβλ. αναφ.

Η έννοια της ποιότητας των αντικειμένων, των εικόνων, των εντυπώσεων, έχει απασχολήσει την έρευνα από την αρχαιότητα έως σήμερα. Άλλοτε ταυτίστηκε απλά με την έννοια των ιδιοτήτων των μορφών ως «ιδίων» στοιχείων τους ως ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που με έναν ιδιαίτερο τρόπο συμβαδίζουν, συ-βαίνουν μαζί με τη μορφή, και άλλοτε η ποιότητα εννοήθηκε ως ιδιαίτερη αξία τύπων και κατηγοριών. Με τη δεύτερη αυτή σημασία συνδέεται με την έννοια του «καλού» ως συνεχώς αναζητούμενου στοιχείου των μορφών. Είναι οι ποιότητες μετρήσιμα μεγέθη; Αυτό που αναζητούμε ως «καλό» είναι ουσιαστικά η συγκεκριμενοποίηση της αξίας των ιδιοτήτων του ίδιου του καλού. Είναι όμως ακόμη και ένα μέγεθος, ένα μέτρο, ένας βαθμός της ίδιας της παρουσίας του;

Ο τόπος συνδέεται με τη ζωή των μορφών που τον παράγουν αλλά και περιέχονται σ' αυτόν, και τις οποίες ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται, νοηματοδοτεί, ερμηνεύει αλλά και δημιουργεί. Ο τόπος αποτελεί την κατ' εξοχή ποιοτική μορφή μέσα στην οποία διαδραματίζεται η ζωή μας. Η εικόνα ενός τόπου αποτελεί μια εντύπωση, χαράσσει ζωή μέσα από την επικοινωνία των μορφών με τον ποιητή τους, τον παρατηρητή τους και τον χρήστη τους. Η ποίηση μορφών αλλά και η νοηματοδότησή τους, η ανάγκη βίωσης και κοινωνίας ενός «καλού» τόπου παρακινεί στη διερεύνηση της ίδιας της σχέσης της αξίας με την ποιότητα κάτι το οποίο επιχειρείται στην παρούσα εργασία.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Εικόνα του Τόπου, Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Θεωρία Αισθητικής.

Τσουκαλά, Κ., (Α.Π.Θ., Πολ. Σχ., Τμ. Αρχιτεκτόνων, Θεσσαλονίκη), Δανιήλ, Μ.

Κινητικότητα και Κατανάλωση ως Οργανωτικές Αρχές του Σύγχρονου Δημόσιου Χώρου. Το Παράδειγμα της Euralille, Δομημένο Περιβάλλον και Συμπεριφορά

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν. – Δεκ. 2003, τ. 23, τευχ. 1-2, σ. 51-59, εικ.

Η εργασία αυτή εξετάζει τις νέες μορφές δημόσιου χώρου στα σύγχρονα αστικά κέντρα μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο οικονομικών και πολιτιστικών αλλαγών, που παρατηρούνται τις τελευταίες δεκαετίες. Φαινόμενα όπως η κατανάλωση, η κινητικότητα, η ψηφιακή πραγματικότητα, οι νέες επικοινωνιακές μορφές, η πολυπλοκότητα των δικτύων δραστηριότητας αναφέρονται ως οι πλέον σημαντικές συνιστώσες των μεταλλάξεων της πόλης, της νέας ταυτότητας του δημόσιου χώρου της. Ως παράδειγμα διαμόρφωσης των νέων αυτών αστικών συντελεστών επιλέγεται η ευρωπαϊκή πόλη Lille. Στη δεκαετία του '90, επεμβάσεις μεγάλης κλίμακας υλοποιήθηκαν σ' αυτό το αστικό κέντρο, στο πλαίσιο του προγράμματος Euralille.

Φύλλο περιλήψεων (βιβλιογραφικές αναγραφές)

Οι λέξεις- κλειδιά είναι ελεύθεροι όροι. Αυτό το φύλλο περιλήψεων μπορεί να αναπαραχθεί χωρίς περιορισμούς

Η λογική των επεμβάσεων συνδέεται άμεσα με τη νέα ευρωπαϊκή αλλά και διεθνή πραγματικότητα, η οποία καταλύει τις παραδοσιακές εθνικές κυριαρχίες και εισάγει την έννοια της ευρω-περιοχής και της ευρω-πόλης καθώς και νέες μορφές ροών και δικτύων. Η εργασία επιχειρεί την αντικειμενική και υποκειμενική ανάγνωση των νέων αυτών μορφών χώρου, δηλαδή τη διπλή προσέγγισή τους μέσα από την κατανόηση κι ερμηνεία των προθέσεων των μελετητών καθώς και μέσα από τα βιώματα, τις αντιδράσεις και τη συμπεριφορά των ατόμων και ομάδων, που κινούνται και δρουν μέσα στο νέο αυτό υλικό πλαίσιο.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Euralille, Δομημένο Περιβάλλον, Παγκοσμιοποίηση, Αστική Εξυγίανση, Αστικός Σχεδιασμός.

Θεοδωράκη-Πάτση, Τζ.

«Νεο-παραδοσιακό Σχέδιο» Οικισμού: Μετά τις «Ανοικτές Πόλεις»

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν. – Δεκ. 2003, τ. 23, τευχ.

1-2, σ. 61-68, 19 βιβλ. αναφ.

Ο ορισμός «νεο-παραδοσιακό σχέδιο» αναφέρεται σε σύγχρονους οικισμούς, στους οποίους γίνεται αναπαράσταση της παραδοσιακής συνεκτικής δόμησης, της αρχιτεκτονικής και της λειτουργίας μικρών οικισμών, με στόχο τη βελτίωση των όρων διαβίωσης και την προστασία του περιβάλλοντος. Κύριο εργαλείο και μεθοδολογία σχεδιασμού αποτελεί η οργάνωση των λειτουργιών του οικισμού σε αποστάσεις που διανύονται με τα πόδια, (ακτίνα 400μ.) και η αποφυγή της διάχυτης δόμησης. Στην Ελλάδα η δόμηση των περισσότερων οικισμών -εκτός των επεκτάσεων των μεγάλων αστικών κέντρων- έχει παραδοσιακό υπόβαθρο οικιστικής ανάπτυξης, όπως διατυπώνεται στην παρούσα μελέτη, γιατί οργανώθηκε σε εποχές πριν την καθιέρωση του αυτοκινήτου, ανεξάρτητα από τη φυσική ή συστηματική διανομή των οικοπέδων. Διερευνάται το ερώτημα κατά πόσον η οργάνωση των αγροτικών οικισμών σε οικιστικές ενότητες οριζόμενες ως «ανοικτές πόλεις», εμπεριέχει την προοπτική και τις αρχές ενός ενδεχόμενα επιθυμητού νεο-παραδοσιακού σχεδιασμού.

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: Πολεοδομία, Οικισμός, Νεο-παραδοσιακό Σχέδιο.